

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 3-4.

Uredba jezikovnega vprašanja.

II.

Premalenkosti uspehi, katere smo dosegli tekem tridesetih let v svojem boju za narodno in jezikovno ravnopravnost, govore — kakor smo rekli že v soboto — najbolj za to, da opustimo svoje stališče, po katerem k členu 19 drž. osn. zakonov sploh ni treba izvrševalnega zakona in da se zavzamemo z vso odločnostjo za izdajo takega zakona, kateri pa bi moral biti tako urejen, da bi bil z njim rešen ves kompleks vprašanj, nanašajočih se na narodno in jezikovno ravnopravnost, in sicer definitivno rešen, saj itak ni kar nič upanja, da zmaga ideja, za katero se je izrekel vseslovenski shod, ideja narodne avtonomije.

A pot do jezikovnega zakona je še dolga in je posuta s trujem. Pred vsem je dognati, kdo je kompetenten skleniti tak zakon.

Bivši slovenski poslanec, kateri je v „Politiki“ priobčil že zadnjič omenjeni članek o uredbi jezikovnega vprašanja, se je odločno izrekel proti stališču Čehov, da so za uredbo jezikovnega vprašanja kompetentni jedino le deželni zbori. Čehi pravijo, da navaja drž. osnovni zakon izrečno vse zadeve, katere spadajo v kompetenco državnega zbora, a ker mej temi zadevami ni ravedeno tudi jezikovno vprašanje, sklepajo iz tega, da spada to v kompetenco deželnih zborov, kamor spadajo vse druge, v drž. osnovnem zakonu ne omerjene zadeve. To načelno stališče je bilo tudi vzrok, da so se Čehi svoj čas izrekli proti predlogu dra. Ferjančiča glede jezikovne ravnopravnosti pri sodiščih, kateri predlog je rečeni poslanec izprožil pri posvetovanju o novem civilnopravnem redu.

Članek „Politike“ utemeljuje svoj ugovor proti stališču, da spada jezikovni zakon v kompetenco deželnih zborov, prav dobro. On argumentuje: Kako naj uredi korporacija z omejenim delokrogom pravne razmere, katere se nanašajo na celo državno življenje? Kako naj dež. zbor upliva na ministre, kateri mu niso odgovorni? Ali na drž. zbor, v čigar kompetenco ne sme posezati? In vendar je narodna ravnopravnost, kakor uče dosedanje izkušnje,

največ odvisna od ministerstva in od drž. zbora. Nima-li v tem oziru izza tridesetih let jako žalostnih izkušenj v negativnem smislu? Oziramo se na analogijo drugih členov, n. pr. člana 2., da so vsi državljani pred zakonom jednaki, člana 3., da so vsi javni uradi vsem državljanom pristopni. Ta člena sta jednako urejena, kakor člen 19. A komu bi moglo priti na misel, trditi, da morajo njiju veljavnost urediti šele dež. zbori? Dež. zbori imajo res ne samo pravico, ampak tudi dolžnost, skrbeti v zakonodajstvu in v upravi za narodno ravnopravnost, kakor se godi n. pr. na Češkem in na Kranjskem, toda čez meje, katero določa deželna avtonomija, ne morejo posezati in nimajo nobene moči nad ministerstvom, nad državnim zakonodajstvom in nad drž. uradniki. Takih sredstev ima samo drž. zbor na razpolaganje, kateremu so ministri odgovorni in kateri ima pravico, izdajati splošne zakone in načelne določbe ter votirati proračun. Ako bi se narodna ravnopravnost odkazala dež. zborom, vzel bi se členu 19. splošni značaj njegov in bi ta postal večinoma iluzoren, kar vendar pojmu o drž. osnovnem zakonu direktno nasprotuje.

Prijemamo tem izvajanjem, da si so bolj splošna in da si jih v prvi vrsti narekuje skrb za slovenske rojake zunaj Kranjske. A ugovor proti kompetenci deželnih zborov se da podpreti še s tehtnejšim razlogom, namreč z zakonom.

Jezik, v katerem morajo oblastva uradovati, tako s strankami kakor mej seboj, je brez dvoma del organizacije državnih oblastev. Na to organizacijo pa dež. zbori nimajo nobenega merodajnega vpliva, saj se večkrat organizacija niti ne zлага z deželnimi mejami. Tako imajo Kranjska, Štajerska in Koroška skupno nad sodišče, Trst, Goriška in Istra skupno nad sodišče in skupno namestništvo. Sicer pa določa zakon izrečno, da spadajo določitve o organizaciji oblastev v kompetenco drž. zbora. § 11. lit. 1. zakona iz leta 1867. določa, da mora državni zbor sodelovati pri zakonodajstvu o načelih organizacije sodnih in upravnih oblastev, in lit. k. in l. zakona o državnem zastopstvu dokazuje, da je za določbo procesualnopravnih pravil in za do-

ležbo organizatoričnih predpisov za sodna in upravna oblastva pristojen državni zbor, ne pa deželni zbori.

Kompetenten, govoriti o jezikovnih rečeh, je torej jedino drž. zbor. Ako omejuje § 11. lit. 1. zakona iz l. 1867. sodelovanje drž. zbora samo na določitev načel organizacijskega zakonodajstva, naj to nikogar ne moti. Ta omejitev kompetence izvira zgolj iz uprav. čudovite površnosti, s katero se je postopalo pri uredbi naše ustave. Rečena določba se nanaša tudi na organizacijo sodišč, a člen 2. drž. osn. zakona o sodni oblasti zahteva v nasprotju z njim, da se mera sploh vsa sodna organizacija izvršiti potom zakonodaje.

Za kompetenco drž. zbora govori nadalje tudi to, da bi se jezikovni zakon, v kolikor se dostaje oblastev in njih uradovanja, ne nanašal samo na uradovanje s strankami, ampak tudi na občevarje oblastev jedne dežele z oblastvi druge, take fundamentalne določbe, od katerih je odvisen red v celi državni upravi in katerih zagotovitev bodo Čehi že iz čzirov na jezikovne naredbe na vsak način tirjali, pa gotovo ne spadajo v kompetenco dež. zborov.

A ko bi tudi politične stranke imele voljo, vse to prezreti in odkazati dež. zborom kolikor toliko upliva na zakonodajstvo v jezikovnem oziru, tega vendar ne bodo mogle storiti in se bodo morale porazumeti v državnem zastopu, ker jih v to sili najmočnejši naš paladij, namreč — člen 19. drž. osn. zakona.

V Ljubljani, 25. oktobra.

Reka je poslala ogerskemu državnemu zboru prošnjo v zvezi s svojimi zadevi. Odsek, ki je prošnjo razpravljal, je sklenil, da predlaga parlamentu, naj se prošnja zavrne. Le premetena Reka, je dejal minister Barffy, more pisati prošnjo v takem tonu, misleč, da je tretji faktor legislative ter da veljajo zakoni za njo le tedaj, ako jim sama pritrdi. Reka pa je po zakonu podložna ogerski upravi ter spada pod ogersko vladno in legislativo.

Novo srbsko ministerstvo je sestavil dr. Vladan Gjorgjević. Kabinet obsega neutralne, naprednjaške in liberalne zastopnike. Samo radikalci so izključeni, da imajo v deželi večino. Kralj

LISTEK.

Marko Pernhart.

O razstavi njegovih slik v Celovcu.

Spisal Vatroslav Holz.

Kadar na svojih sprehodih križem domovine dospem v kakšen izredno slikovit kraj, zlasti na kakšen takozvan razgled, bodisi na Opčine nad Trstom, ali na Hum pri Ormožu, na Poklen na Učki gori, ali pa na sv. Višarje itd. — vsikdar se mi usili vprašanje: Kako je vendar to, da nam v Sloveniji ne vstane slikar, ki bi posnel pokrajinsko lepoto naše veleslikovite domovine? In malodane vsakokrat se znesem zajedno nad nemilo mi usodo, katera me je vrgla — na morje baš oni čas, ko sem se odpravljal na Dunaj, na slikarsko akademijo!...

Odkar me je namreč moj slepi dedec petletnega dečka na potu v cerkvo vzdramil iz detinske brezbriznosti, rekši: „Poglej! Od tu se vidi s v. Trojica!“ — to je prelepa romarska cerkev v Slovenskih Goricah, v kateri sem bil krščen — od tistihmal sem pozorno ogledujem pokrajinsko obličje predivne naše domovine in že v rosní mladosti sem sklenil, posvetiti se — slikanju pokrajinskih prizo-

rov, motivov in razgledov. Žal, da mi je, kakor sem že omenil, okruta usoda prekrizala ta moj otroški načrt!...

Preživo sem zopet obžaloval, da nisem — slikar, ko sem pred dvema letoma posetil prijatelja Progarja na Magdalenski gori zunaj Celovca. Tam je popravljaval v endotni cerkvi gotski oltar iz l. 1502., ki je pravi biser cerkvenega stavebníštva na Koroškem. Ko sva sedela tam gori na jasni višavi ter zavzeta metrla prečudovito panoramo, ki se je razgrinjala pod nama v širnem okrožju, vzkliknil sem kar rehoté: O, da bi bil slikar! Tu-le bi hotel sedeti ter naslikati ta prečarovni razgled!

In glejte! Ko sem letos meseca avgusta obiskal vrlega našega Progarja v njega novem atelierju, ondu v Benediktinskem samostanu, rekel mi je on:

„Pojdi z menoj, da Ti pokažem ono, kar si si želel takrat na Magdalenski gori!“

In spremljal me je na iztočni konec Celovca v ondotno novo dekliško šolo ter me v prvem nadstropju v svetli dvorani postavil pred prostrano sliko, na kateri je bil posnet ves razgled z omenjene Magdalenske gore! Morete si misliti, kako radostno sem bil presenečen, da sem sprva menil, da sanjam! In kaj šele potem, ko sem se ozrl okrog

sebe ter zagledal vso dvorano okrašeno s pokrajinskimi slikami!

„Razen te dvorane so še tri druge sobane polne enakih slik; in tudi zunaj na hodniku jih je še nekaj!“ poučil me je moj spremljevalec ter me vodil strmečega po vsej razstavi.

Pa kdo je umetnik, ki je ustvaril vse te prečudovite pokrajinske slike? vprašal sem ga zavzet.

„Vidiš ga tamle — na hodniku ob stopnicah! To je njega portrét! Ime mu je: Marko Pernhart!“

„Marko Pernhart?“ sem ponovil spoštljivo to, nekam znano mi zvešče umetniško ime. „Da-li ni od njega tisti „Razgled s Triglava“, ki je razobešen v deželnem muzeju ljubljanskem?“

„Da! Poglej ga tamkaj na oni steni!“ odvrne mi Progar.

In res je bila razstavljená tam i omenjena panorama s Triglava in še dvoje, troje drugih slik imenovanega umetnika, ki so lastnina kranjske dežele!

„Pernhart je bil — Slovenec, porojen v Brankovcih blizu Tinj, v Velikovškem okraju!“ pojasnjeval mi je prijatelj. Ko sem ga pogledal menda nekoliko dvomljivo, vedel me je v iztočno plat dotičnega poslopja, v dvorano, kjer so bile

e pisal novemu ministerskemu predsedniku pismo, v katerem je poudarjal potrebo, da porabi Srbija čas miru na Balkanu v to svrhu, da se gnetno, gospodarsko in vojaško razvija.

Guvernerjem Krete bo imenovan luksemburški polkovnik Schaeffer; zanj so se složile vse velevalisti. Glavni pogoj za kandidata je bil, da ni podanik niti sultanov niti kake velevalisti, ampak kake male države. Schaeffer je povsem neznan oseba.

V Armeniji se zopet pojavljajo nemiri. V Sirasu so razdrli in porušili mošejo. Mnogo Armencev so zaprli.

Rim in Francija. Dva mniha, ki sta imela pooblastila papeža in drž. tajnika, sta prišla na Francosko, da podata škofom in duhovništvu instrukcije za bodoče splošne volitve. „Osservatore Romano“ je prijavil obširno pojasnilo o vsebini omenjenih instrukcij, ki imajo ta namen, da pripelejo vse francoske katolike na konstitucionalno polje, t. j. k pokorščini republikanski vladi. Vatikan hoče imeti klerikalno večino ali vsaj jako močno klerikalno stranko v zbornici, ki bi vodila politiko po volji Rima. Da se to zgodi, trudijo se klerikalci kolikor najbolj, da pridobé volilce. Rim hoče menda napraviti iz Francije novo Belgijo, kjer ima klerus vso moč.

Spaniji delajo na Kubi Isjedinjene države, na Filipinih pa Japonska velike skrbi. Isjedinjene države podpirajo ustaše na Kubi z moštvom in s crožjem ter hujskajo narod, da mu poda Španija absolutno avtonomijo; iz Hongkonga in Japana pa se dovažajo ustašem na Filipinih streljivo, puške in celo živež. Niti general Primo niti maršal Blanco nimata sposobnih ladij, ki bi napravile dovažanju konec. Španjci pošiljajo še vedno nove čete v Manilo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 25. oktobra.

— (Osebnostna vest) Deželni inženir: gospod J. Vladimir Hrašky je imenovan profesorjem na češki tehniki v Pragi. Čestitajoč g. profesorja, da je ušakal tako priznanje svojih redkih sposobnostij in dobil tako širok delokrog in na tako odličnem zavodu, kakor je češka tehnika, moramo obžalovati, da zapusti našo deželo, za katero si je pridobil velikih zaslug, in da zapusti naše mesto, v čegar obč. svetu je mnogo let marljivo in uspešno deloval. V času svojega bivanja na Kranjskem je gospod profesor Hrašky izvršil mnogo stavb in vsa hidrotehniška dela, katera so se izvršila v naši kronovini, so sad njegovega truda. Nadejamo se, da ohrani gospod profesor Hrašky našo deželo v prijaznem spominu, kakršen je i njemu zagotovljen pri nas, in da bode na svojem novem mestu v svoji domovini ohranil tudi našemu narodu in njega sinovom tisto bratovsko slovansko ljubezen, katero je mej nami bivajoč z besedo in s dejanji neštevilo krat dokazal.

— (Imenovanje) Gosp. Anton Laharnar, c. kr. profesor na ljubljanski realki, je imenovan tolmačem za francoski in italijanski jezik. — Višji štabni zdravnik in zapovednik ljubljanske garni-

razstavljene Pernhartove risbe, skice in študije, ter mi je pokazal na taistih njega — opomnje v slovanskem jeziku!

Ker je torej Marko Pernhart bil naš gore list, smatram za novinarsko svojo dolžnost, izpregovoriti tudi o njem in o njega slikarskih delih v tem listu. Posebni povod k temu mi je navedena razstava njegovih slik, katero je priredilo o letošnjem občnem zborovanju tu v Celovcu „Avstrijsko-nemško-planinsko društvo“.

Marko Pernhart se je narodil dne 6. julija l. 1824, po nekaterih mnenjih l. 1822. in je umrl 30. marca 1871. Oče mu je bil selški mizar, kateremu je mladi Marko, kakor sloviti cgerski slikar Mihael Munkaczy, s početka poslikaval skrinje, omare, čebelarne panje itd. Na paši je dečko izdeloval ptičje kletke, katere je poslikal z raznimi komičnimi podobami in te svoje izdelke je potem nosil v Celovec na prodaj. Dvanajstleten deček je slikal nekemu krčmarju sobe, in tisti krčmar je opozoril nanj dvornega kaplana Hermana. Leta in pa v obližju njegovega doma porojeni goriški nadškof Lašič sta bila njegova prva pokrovitelja; ta dva sta ga menda tudi napotila v Celovec do slikarja Andreja Hauserja. Od tega je Pernhart po Hermanovem posredovanju prišel v atelier Eilarda Möröta,

zijske bolnice, g. dr. Jos. Prehnal, je umirovljen. Na njegovo mesto pride višji štabni zdravnik gosp. dr. Artur vitez Wagner iz Gradca.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Zaradi orkestralne skušnje za „Traviato“ ostane jutrišnja predstava in mabo slovenske predstave do petka, kateri dan se uprizeri imenovana opera. Vsebinsko libreta priobčimo, kakor običajao, v listku.

— (Slovensko gledališče) Schillerjeva „Marija Stuart“ se je v lanski sezoni večkrat zapored igrala in vselej napolnila gledališče do zadnjega kotička. Menda ga ni obiskovalca slovenskega gledališča, kateri bi ne bil videl vsaj nekajkrat te igre in to je poleg ugodnega vremena menla usrok, da gledališče v soboto ni bilo tako dobro obiskano, kakor je bilo pričakovati. Predstava je bila vseskozi jako dobra in lepo zaokrožena, tako da gre predstavljalcem glavnih ulog, gđ. Terševi, gosp. Danilovi, g. Danilu in g. Verovšku najtoplejše priznanje, kakor tudi predstavljalcem manjših ulog, gđ. Ogrinčevi in gosp. Inemannu, kateri je igro kar najskrbnejše uprizeril. Sploh je malo iger, katere se na našem oltar tako dobro predstavljajo, kakor „Marija Stuart“.

— (Telefon) Državno telefonsko omrežje v Ljubljani združilo se je z interurbanim prometom z Dunajem, Gradcem in Trstom, in se je otvoril promet na progah Ljubljana-Trst, Ljubljana-Gradec in Ljubljana-Dunaj danes, dne 25. oktobra. Pristopnina za govorjenje na progah Ljubljana-Gradec in Ljubljana-Dunaj znaša 1 forint, na progi Ljubljana-Trst 80 novčičev. Od današnjega dne naprej se torej lahko govori v javni govorilnici (na c. kr. glavnem poštnem uradu v Ljubljani) z vsemi naročniki dunajskega, graškega in tržaškega telefonskega omrežja.

— (Razstava Chrysanthem.) katero je v tivolskih razstavah priredil izvrstni mestni vrtnar g. Heinic in katera bode še jutri odprta, obuja občno pozornost. Razstava je jako spretno in okusno urejena, razstavljene Chrysanthema pa so prekrasne.

— (Volilni razgovor v Žireh) se je zana rodno stranko jako srečno obnesel. Udeležba bila je tako ogromna, da so bili vsi gostilniški prostori pri županu Sedeju prenapolnjeni, in da so morali volilci deloma v veži, deloma pa okrog hiše stati, ter poslušati pri odprtih vratih in oknih. Sedejeva hiša se je v pravem pomenu besede oblegala. Nasprotna stranka si je poklicala na pomoč vikarja Hladnika s Črnega vrha in pa kaplana Osvaldajiz Idrije. Ta dva moža sta prav oblastno nastopila, ter se hotela takoj celega shoda polastiti. Hladnik je namreč predlagal, da naj se izvoli predsednikom žirovski župnik Vidmar. Pa se je pri zavednih žirovskih volilcih prav zelo opeklo. Dasi je miroljubni gospod župnik, ki je duhovnik iz stare šole, pri občanih zelo priljubljen, se niti jedna roka ni dvignila za njegovo predsedstvo. Na to je raspravo pričel vitez Premerstein; za njim pa sta pogrevala kačo „Slovenskega Diharja“ Hladnik in Oswald. Navzoci dr. Ivan Tavčar si pa jezika ni pustil prišiti in odgovarjal je gospodu s Črnega Vrha tako, da je imel smijalce na svoji strani, in da bode Hladniku ta

veleznamenitega tedanjega slikarja pokrajinskih prizorov, kjer se je izvestno mladi Marko navzel one izredne ljubezni in umetniškega odaševljenja za pokrajinsko slikovitost svoje domovine, ki se razodeva iz vseh njegovih slik.

Prve Pernhartove slike so bili posnetki pokrajinskih obrazov po zimi. Videli so ga takrat čisto na Vrbskem jezeru, sedečega na ledu, kako je risal in slikal ter si grel prezeble roke ob žrvavici, ki jo je nosil seboj v posebni posodi.

Kakor njegov učenik Moro, slikal je tudi Pernhart naravnost po prirodi, kar na licu mesta: en plein air. Kako se je mož ugloobil v svoje predmete, kako je on gledal ter na platno prenašal značilne prikazni: motive in prizore ter kar cele panorame dotične pokrajine — to je uprav nepopisljivo!

Dolgo sem si že želel videti pristnega specialista v slikanju pokrajinskih obrazov in sem to že davno slutil in čutil, kakor tudi so mi že iz moje pastirske dobe poduši zvenele vse one sladkoglase prirode simfonije, katere je ovekovečil v svojih skladbah — Richard Wagner! Jako sem se torej zavzel, ko sem na Pernhartovih slikah zagledal vpodobljene vse svoje mladostne sanje in domišljije! In kar me je najbolj vzradostilo, to so bili posnetki

odgovor še nekaj časa po ušesih zvenel. Po končani raspravi pri Sedeju vršila sta se še dva shoda v drugih dveh gostilnah, povsod pa so volilci slovesno obljubljali, da bodo izvolili volilne može, na koje se bo smela sanesti narodna stranka. Slava zavednim Žirovcem!

— (Tutti-Frutti — še jedenkrat) Iz ljubljanske okolice se nam piše: Gospod urednik! Blagovolite natisniti naslednji popravek: K tistemu županu, h kateremu sem v soboto dne 23. oktobra blagohotno svetoval „ravnopravnosti se iti učit“ — naj se je ne gre nikdo učit, ker se je sedaj, žali bože, ne bo več mogel navaditi! No, tolaži naj se isti, ki se je je mislil učit priti, da krivla ne zadene njega, temveč — mene, ker sem že prepoznal svetoval! 17. oktobra jo je mož že znal, a sedaj jo je pa že popolnoma pozabil! Predčerašnjim in večerj so mu domesli mnogi, praanja nevešči kmetje hišne izkaze, kjer se mora na vesti natančni spisek v hiši stanujočih strank, da jih spiše... In gospod župan, oziroma gospod sin, njegov tajnik, jim je izvolil to uslugo storiti in je napisal tiste izkaze v — nemščini!! Tudi to še ni največje gorje — najhujše slo še pride! — Ko dobe dotični kmetje izkaze nazaj, dajo jih svojim sinovom in hčerkam, ki hodijo ali so hodile v šolo, da jih prečitajo. In, oj groza! Roditeljem uboga deca, ki zna sicer dobro slovanski brati (poleg češčen in hruški i še kaj drugega!), ni mogla ugoditi! To je bil križ! — Dnes v jutro dobim jaz precejšen broj imenovanih listov, naj jih preberem... Vzemši v roko — nisem velel, kaj naj storim. Sedaj naj se pod tak papir ubogi kmet podkrija ter potrdi, da je v „hišnem izkazu“ vse resnično, ko niti ne ve, kaj je zapisano!! Gospod župan! kdaj boste nehali uganjati nerodnosti, ko vendar nedostaja skoro cela dva meseca do pričetka prvega predpustnega dne! Koliko namcev pa šteje naša občina?! Mislim, da Vam je znano, da jih imate v zapisniku ravno toliko, kot — Cula kafrov afrikanskih! Sedaj pa prosim vse one, katerim sem zadajil — dobro misleč — svetoval, kje naj se ravnopravnosti uče, naj mi nikar ne zamerijo! Jaz sem dobro mislil — a, vsaj veste: Človek obrača — B g obrne! No, pa saj so moj stari oče djali: „Dobra misel je tudi nekaj vredna!“ —

— (Požar.) Kakor smo že poročali, je 19. t. m. gorelo v Mali vasi pri Ježicah. Goreti je začelo pri posestniku Francu Janežiču in sicer v šupi poleg bleva. Ogenj se je hitro razširil na druga Janežičeva poslopja in na hišo posestace Marije Presetnik. Janežič ima škode 1300 gld., zavarovan pa je bil za 350 gld., Marija Presetnik je bila zavarovana za 200 gld. a ima škode 800 gld. Sodi se, da je neki sumljiv človek, ki se je potikal krog Janežičeve hiše predno je začelo goreti, ogenj našel začel.

— („Slovenska knjižnica“) Piše se nam: Prejeli smo snopič 65—68. Knjiga je lepa, vsebina najbrž dobra, a vendar nismo prav zadovoljni. Naznanja se namreč, da se bo tudi prihodnje izdalo več zvezkov skupaj. Tako združevanje snopičev nemore biti podjetju na korist, ker naročniki čisto pozabijo na knjižnico. Ko bi pa redno izhajala vsakega 15. bi se pa lepo menjavala z „Zvoznom“ in drugim listi, vrhu tega bi pa bila zmiraj vsakemu v spominu in bi jo bilo tudi lažje širiti. Priporočamo toraj, da se v prihodnje izdaje v posameznih snopičih.

— (Slovenske dopisnice s sliko.) Št. 22. tržaške „Slovenke“ javlja, da dobimo v kratkem dopisnic, ki bodo imele na čelu glavo dr. Fran Prešerna, otok Bleški ali pa Prešernovo rojstno hišo. Misel za te dopisnice

s nanih mikrajev, pokrajinskih prizorov, motivov, vedu: in panoram po naši domovini, o katerih sem si že tolikrat požel umetniški proizvedenih slik!...

Oglejmo si naposled bogato razstavo slikarskih del Marka Pernharta!

V štirih velikih sobanah in na dveh mestih prvonadstropnega hodnika so bile razložene in razobešene, kakor sem rekel, letos meseca avgusta od 1. do 31. naslednje njegove risbe, študije in slike in sicer: 197 posamičnih listov s raznimi skicami, potem 24 skičnih knjižic in 30 dovršeno izdelanih risb s sviačnikom na rujavem risalnem papirju; nadalje okolo 220 oljnatih slik na platno, zgolj pokrajinski prizori, mej katerimi je bilo 16 velikih planinskih panoram; končno je bilo ondi izloženih 11 zemljevidnih kart in velika plastična panorama, na kateri je videti 10 jezer.

Kakor je razvidno, je to ogromna množina slikarskih proizvodov; nihče bi ne verjel, da je vse to ustvarila jed naša človeška roka. In vendar, kakor govori poročila veččakov, je to le šest del vseh Pernhartovih slik, katerih je izvršil v teku 30 let okolo 12 000! Vse te slike pa so zdaj raztresene na različnih krajih kot lastnina posamičnih zasebnikov. — (Dalje prih.)

se je rodila mej vrlimi Litijekimi Slovenkami, katere obrnejo ves dobiček na korist družbe sv. Cirila in Metoda. V Trstu pa je založila in izdala gospe M. Škrinjarjeva (Via Stadion 19.) slovenske dopisnice s sliko Nabergoja, Miramara, Kontovelj in stolne cerkve sv. Justa.

— (Mila jesen) Čitateljice našega lista v Šmartnem pri Ljuti so bile tako ljubeznive in so nam poslale iz prijaznega Šmartna šopek na prostem utrpanih vijolic. — Takisto smo dobili iz Planine zrelo jagodo, kakršnih se nahaja večja množina na vrtu g. Paternosta, a celo iz Javornika smo dobili jagode. Pač mila jesen.

— (Homatije v Pomjanu) „Naša Sloga“ piše glede homatij v občini pomjanski: „Ako ostanejo na upravi sedanji voditelji in jim bode prepuščeno vodstvo volitev, bojimo se, da pride v tej občini do nemirov in izgrediv, kakršnih še ni bilo v Istri. Že sedaj proglašamo odgovornimi one, ki vzdržujejo to stanje v Pomjanu, a naše poslanke na Dunaju prosimo, naj zahtevajo od ministerstva, da se da točno poučiti o dejstvih, navedenih v pritožbi proti sedanjim upraviteljem in da naloži podrejeni oblasti, da se vendar jedenkrat uredi neznoosni odaošaji v Pomjanu. Tam vre silno in ne daj Bog, da bi začelo kipeti!“

— (O šolskih taksah v Istri) piše „Naša Sloga“: Znano je vsakomur, kako razburjenje je zavladalo po vsej pokrajini, ko je pred dvema letoma italijanska večina v deželnem zboru istrakem vprašala zakon o šolskih taksah. Vse naše občine so prosile ministerstvo, da ne bi stopil v veljavo ta zakon, ker je poguben za ljudstvo. Tudi Spinčič in Lagnja sta založila vse svoje sile proti temu zakonu. Vse zastoj! Vendar se je mislilo, da zakon ne stopi v krepost že to leto, ali namestništvo je odredilo, da se je početkom tega šolskega leta jel izvajati zakon o taksah. Po tem se vidi, da gospodja v Peretu niso mirovali, dokler niso dosigli, kar so hoteli, ker vedó dobro, kam je to naprjeno, da je to proti našemu narodu. Drugo vprašanje pa je in o tem nas pouči bodočnost: kako bodo postopali s svojimi?! Toliko je gotovo, da računajo, da odslej ne bodo več zahtevale šol hrvatske in slovenske občine. Tako bi ostale v temi. Ali pamet ti mora zasostati, ako čuješ, kako prav tisti, ki so naložili take, dolže radi teh ravno one, ki so se najbolj borili proti taksam! Človeška pamet še ni našla pravega izraza za tako postopanje. Ko čuješ, da tako govorijo oni in isti, ki so zagovarjali omenjeni zakon v zboru in po novinah in ki opirajo svoje nadvladje na neko namišljeno kulturo, potem moraš sklepati, da z našimi nasprotniki ni več možna zakonita borba, kajti tirajo nas v obup. Dobro je znano, kako nas to leto čakajo velika pokora, težka beda in — glad! Sedaj že, po žetvi in trgatvi, nima tožni seljak, da bi prigriznil. Kako bode šele, ko pritisee ljuta zima?! Še te dni so raspravljali na Dunaju, kako bi se dalo pomoči narodu; po otocih in deloma po Istri je letos odpisan jeden del davka radi lanjskih poplav. Da, tudi tam gori čujejo naše klice; samo naše slavne gospe ne gamila ta beda, marveč so nas obdarili s novim davkom na račun splošne naobrazbe — z šolskimi taksami.

— (Varujte se sleparja!) V Vidnu (Udine) na Leškem živi slepar, kateri zapeljuje ljudi, naj se izselijo v Braziljo. Ta slepar se zove Silvio Nardini. Moč razpčitja po vsem Slovenskem in Hrvatskem propekte, v katerih obeta izseljencom slate grade. Pravi, da dobi vsak izseljenec v državah Minas Geraes, San Paulo in Rio de Janeiro „36 morgov zemlje, kočó, nekaj živine in poljsko orodje, za kar je v 8 letih plačati 150 gld. in sicer prvi dve leti nič, drugih 6 let pa po 25 gld.“ Dalje obeta laški navihaneec: „Ameriško železnico plača do mesta, kjer se družina vstavi, vlada sama. Za slučaj, ko bi gospodar jedne družine v teku jednega leta umrl, ali se poškodoval, ekspedije vlada ostalo družino zaslonaj v staro domovino in isplača vrh tega vsakemu članu 60 do 200 gl. Skrbi vlada toliko časa za družino, dokler si same služiti ne morejo, to je pri poljedelcih do prve žetve.“ S takimi in podobnimi očitami lažmi lovi poštenjak Silvio Nardini slovenske in hrvatske kmete, da jih zapelje v sužnost, v bedo in siromaštvo. Nardini je s temi propekti preplaval skoro vso Notranjsko, dan na dan odhajajo ljudje tja čez morje v svojo nesrečo. Kaj vlada proti takim sleparjem res ne samore čisto nič?

* (Grofa Tolstega bolezen) ni bajé ravno nevarna. Na lici se mu je napravila oteklica, katero je bilo treba s pomočjo operacije odstraniti.

* (1429 mrtvih) Lani se je prigodila na Caodinka-planjavi pri Moskvi znana nesreča. Ob priki carjevega kronaja je bila pripravljena planjava v zabavo narodu, ki naj bi dobil brezplačno pijačo in jedil. Vse silnega navala je nastala grozna žujoča in pri tem je bilo zmečkanih, pohojenih in

ubitih 1429 oseb. — Tako poroča Peterburško uradno glasilo. Otroci in žene ponesrečencev so dobili 390.000 rubljev podpore.

* (V Italiji) je bila povodenj, katere je napravila veliko škodo. Voda je odnesla živali, velike stvari ter podrli celo zidove, ceste, mostove, mejnjimi tudi železnične mostove. Sedaj se je že vrne izpremenilo. Meada ne bo hudega več. Škoda je velikauska.

* (Périer in beefsteak) Bivši francoski predsednik, Kazimir Périer, je strastno navdušen kolesar. V spremstvu svojega sina se kolesari po pariški okolici ter zaide v najkromnejše gostilne. Nedavno je prikolesaril v neko vas, kjer je bila samo jedna gostilna. Gostilničarka je imela le sardine in jajca. „Ali nimate beefsteaka?“ je vprašal Périer. „Mesar je uro daleč od tu,“ je dejala oštrka; „če se peljete sami tã pripravim vam ga rada.“ Périer se je naglo peljal k mesarju po meso, je pripeljal nazaj in gostilničarka mu je je naprivila jako ukusno. Šele čez dolgo časa je izvedela, kdo je bil njegov gost.

* (Krvna osveta) V Parizu so zaprli morilca J. s. Bacherja; dogali so, da je umoril 19 ljudi, a jednega skušal umoriti. Bacher je imel nakoč kot vojak ljubico, katere se mu je izneverila, v sled tega se je ustrelil v glavo, a ni se dobro zadel. Vender se je toliko poškodoval, da je lahko sklepati, da so možgani izdatno poškodovani. Da bi se maščeval nad vsem svetom, je postal strasten morilec mladih ljudi, zlasti žen in deklet, katere je grozovito mučil.

* (Kuriozne oporoke) Neki francoski list navaja več čudih oporok. Tako je zapustil neki baron N. svojemu psu Tigru 150.000 frankov. Po želji barona se zgradi psi posebna hiša, v kateri bode sta stregla Tigru dva človeka, dokler ne pogine. Na psji gomili naj se postavi Tigru spominek za 1000 frankov, ostalo premoženje pa pripade društvu za čuvanje živinj; — Neka bogata gospa je določila, da ji mora godba na grobu zaigrati valček. Ker tega policija ni dovolila, je svirala godba doma poleg krste. — Neki samec je zapustil vse premoženje 4 prijateljem s pogojem, da ga sežgo ter raztrosijo pepel na vse strani, pri tem se pa gosté in šampanjec pijó. — Neki ameriški milijonar, ki se je v življenju jako bal teme, je odredil, da mu v kameniti rakvi gori neprestano električna luč.

* (Največji kolodvor na svetu) so dozidali pred kratkim v Bombay v vzhodni Indiji. Ta krasna stavba je od samega mramorja in granita; zidana je v staroindijskem slogu ter ima obliko podkve. Na prednji strani so velikanske veže z najlepšimi stebri ter ogromnimi stolpi. Ta kolodvor so zidali celih 10 let, veljal je pa približno 30 milijonov goldinarjev.

* (Razkrinkani medij) V San Francisku so imeli nedavno spiritisti shod, kateremu je prisostvovala tudi vitka dama v žalni obleki. Izrekla je željo mediju, kateri je shod aranžiral, da bi prišla v zvezo s svojim umrlim Viljemom. Medij je obljubil, da pokliče Viljmovega duha. Malo za tem se je baje prikazala postava v temnih obriših. Vznemirjena od veselja in strahu je zaklicala vdova: „Vili, ali si ti?“ — „Da, ljubica,“ je odgovoril otel glas. „To je sleparstvo!“ je zaklicala na to gospa vsa ogorčena. „Moj Vili je bil vendar — guhonem.“

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Franjo Guštin st. v Metliki 20 kron, namestu venca na krsto umrlega svaka g. Antona Navratila iz Metlike. — G. Franjo Guštin ml. v Metliki 20 kron, namestu venca na krsto svojega umrlega drugega ujca g. Antona Navratila iz Metlike. — Gg. metliški lovci 12 kron, namestu venca na krsto umrlega Antona Navratila iz Metlike. — G. Ana Burdy v Skofj Loki 10 kron, namestu venca na krsto g. Antona Navratila. — Centralni cestni odborniki v Trebnjem 5 kron; darovali so po tajni seji: Načelnik, tajnikov namestnik, arhivar in g. geometer z geslom: Le naprej, dokler je še vetra kaj! — Skupaj 67 kron. Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: Gg. kolesarji kluba slov. biciklistov „Ljubljana“ na odhodnici s ojega prvaka g. Zmagoslava Bohinca 8 kron. Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 25. oktobra. V „Linzer Volksblattu“ pledira posl. dr. Ebenhoch za to, da naj nemška katoliška ljudska stranka na vsak način ostane v desnici, dočim je baron Dipauli izjavil, da smatra dokončanje svoje akcije glede jezikovnega vprašanja za svojo častno zadevo, od katere ga ne odvrne nobena ovira. Iz kroga prijateljev barona Dipaulija se čuje, da Dipauli ne odneha, in da se pogajanja z levico tudi niso popolnoma razdrli, ampak da se bodo še nadaljevala, dočim pravijo voditelji levice, da se sploh

ne spuščajo več v nobene transakcije glede te zadeve z baronom Dipaulijem.

Dunaj 25. oktobra. Neuspeh Dipaulije-vih pogajanj glede njegovega jezikovnega predloga je poglavitni predmet vseh političnih razprav. Neki tukajšnji ponedeljski list, o katerem se govori, da ima zveze z baronom Dipaulijem, grozi, da se bode oktroiral nov volilni red, s katerim se bodo omejili gotovi privilegiji, kateri volilni red pa bode zasnovan na najširši podlagi.

Dunaj 25. oktobra. Cesar se vrne iz Budimpešte šele v petek. Odločitev glede parlamentarne in politične krize je odložena do carsarjevega prihoda.

Dunaj 25. oktobra. Desnica namerava glede Dipaulijevega jezikovnega predloga izdati važno izjavo. Pri predsedništvu poslanske zbornice se vrši danes posvetovanje, kako utesniti obstrukcijo. Levica namerava v pojutrišnji seji zopet začeti obstrukcijo in jo izvrševati z vso brezobzirnostjo. Govorica, da pojutrišnjem ne bo seje, ker se ta dan poroči hči ministerskega predsednika, ni osnovana.

Dunaj 25. oktobra. Profesor občnega in avstrijskega privatnega prava na tukajšnjem vseučilišču dr. Fran Hofmann, rodóm Čeh z Moravske, je v starosti 42 let umrl.

Dunaj 25. oktobra. Tukajšnja velika tvrdka Hirsch, katere obstoji že 27 let in ima najširše zveze, je zaprosila za dvamesečen moratorij.

Dunaj 25. oktobra. Veliko senzacijo obuja tukaj vest, da ruski car, kateri se mudi v Darmstadtu, ni hotel vzprejeti badenskega velikega vojvode in njegove soproge, katere sta mu bila naznanila svoj obisk, češ, da je že disponiral s svojim časom. Govori se, da je povod temu neki ženitovanski projekt, kateri se je bil ponesrečil.

Budimpešta 25. oktobra. Radi razčlajenja bivšega ministerskega predsednika in sedanjega predsednika ogerskemu upravnemu sodišču dr. Wekerla na devet mesecev težke ječe obsojeni žurnalist Barta je bil pomiloščen in takoj izpuščen iz zaporu. To pomiloščenje je povzročilo demisijo dveh visokih funkcionarjev, pravosodnega ministra Erdelyja in višjega državnega pravdnika. Ta dva sta se upirala pomiloščenju, a ker nista nič opravila, hočeta odstopiti.

Budimpešta 25. oktobra. Bivši poslanec Kornel Abranyi je bil danes izpuščen iz ječe, v kateri je prebil 6 mesecev. Obsojen je bil, ker je obelodanil neka važna oficijelna poročila, katerih se je bil siloma polastil.

Rim 25. oktobra. Manlio G a r i b a l d i je umrl.

Rim 25. oktobra. V raznih krajih Italije primerile so se velike povodnji, katere so ponekod prouzročile katastrofe. Poroča se, da je mnogo oseb ponesrečilo.

Narodno-gospodarske stvari.

— Dobava za o. kr. domobrambo. Ministerstvo za deželno brambo namerava več oblačilnih in opravnih predmetov zagotoviti potom malega obrta. Moj predmeti, katere je dobaviti, so: bluže, ulanke, hlače, črevlji, jermena itd. Ponudbe imajo najkasneje do 7. decembra 1897 doiti pri deželno-brambenem ministerstvu. Razglas, obsežajoč podrobnosti, se lahko vpogleda v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani. Na željo si razglas tudi dopošlje.

— Državne železnice. Lokalna proga Policka Skuč se je 6. oktobra izročila prometu. Otvorile so se postaje Policka (zveza z drž. železnicami) Ullersdorf (postajališče) Brova, Vyskamenica (postajališče) Čahov, Rhenburg, Skuč mesto in Skuč (zveza s sezerno zapadno železnico). Te postaje so odprte za ves promet, postaja Ullersdorf je posredovanjem sprevodnika odprta samo za promet z ljudmi in s prtljago, postaja Vyskamenica pa za promet z ljudmi, s prtljago in tovari. — Na lokalni progi Modřan Čerčan ležeča postaja Trnova-Měbenice se je 15. oktobra otvorila za ves promet.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Oktobr	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm. v 24 urah
23.	9. zvečer	740.4	11.4	sr. svzh.	oblačno	
24.	7. zjutraj	741.2	8.0	sr. jvzh.	pol obl.	0.0
	2. popol.	741.4	11.2	sr. vzhod	skoro jas.	
25.	9. zvečer	743.6	5.6	sr. sever	jasno	
	7. zjutraj	745.3	2.8	sl. svzh.	jasno	0.0
	2. popol.	745.0	11.9	sr. vjvzh.	jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 11.6° in 8.3°,
na 2.5° nad in 0.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 25. oktobra 1897.

Skupni državni dolg v notah.	103	gld.	10	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	102		25	
Avstrijska zlata renta	123		25	
Avstrijska krona renta 4%	101		50	
Ogerska zlata renta 4%	121		75	
Ogerska krona renta 4%	99		70	
Avstro-ogerske bančne delnice	948		—	
Kreditne delnice	351		—	
London vista	119		65	
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	58		80	
20 mark	11		74	
20 frankov	9		52 1/2	
Italijanski bankovci	45		12 1/2	
C. kr. cekini	5		66	

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja od strani znancev in prijateljev o boleznih, kakor tudi o smrti moje ljubljene soproge, gospe

Helene Francelj roj. Dolinšek

dalje za obilno udeležbo pri sprevedu in za krasne darovane vence izrekam vsem, zlasti visokorodnim gospodoma, g. mestnemu županu in g. predsedniku trgovske zbornice, vsem gg. uradnikom mestnega magistrata in p. n. mestni policijski straži najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 24. oktobra 1897.

Ivan Francelj

(1630)

vodja mestne straže.

Licitacija.

Dne 30. oktobra t. l. zjutraj ob 9. uri
vršila se bo (1631—1)

licitacijska prodaja
vrat, oken, železja, opeke, lesa,
nekaj pohišja in dvoje vozov
v hiši št. 8 v Francišskanski ulici.

Pristno Dalmatinsko črno vino

posebno izvrstni

tropinovec

(Tresterbrantwein), vse letošnji domači pridelek, garantirano
naravno blago, prodaja samo na debelo

Alojzij Bratina, oskrbnik v Dubrovniku

(Ragusa), Dalmacija.

Kdor želi uzorec, naj pošlje 30 kr. v poštinih znamkah za
poštino. (1627—1)

Vinarsko in sadjarsko društvo

za Brda v Gorici

se priporoča (1591—2)

zasebnikom, krčmarjem in drugim.

Prodaja

naravne in pristne briske
pridelke

po zmernih cenah.

Zaloga pristnih briskih vin

bočini belih ali črnih.

Desertna vina.

Razpošilja na vse kraje od 56 litrov naprej.

Uzorce vin pošilja na zahtevo.

Sedež društva: v Gorici, ulica Barzellini št. 20.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga čez Trbiž.**
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontab-l, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontab-l, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd. Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomest, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Hab, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Priloh v Ljubljano.** j. k. **Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linc, Steyra, Ausse, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linc, Steyra, Pariza, Geneve, Curih, Bregenc, Inomosta Zella ob jezeru, Lend Gastein, Ljubna, Celovca, Linc, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer, ob 10. uri 25 m. zvečer. Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih v mesecu oktobru. — **Priloh v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer, ob 9. uri 55 m. zvečer. Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih v oktobru.

Majhno pritlično stanovanje

s poleg stoječo delavnico in šupo ter velikim dvorišnim prostorom se takoj ali za poznejši termin dá v najem. (1598—4)

Povpraša naj se Nunske ulice št. 4 pri lastniku.

Pristni

ptičji lep (lim)

se dobi pri

M. E. Supanu v Ljubljani

Dunajska cesta

(1583—2)

Fride

Andrée-jeva zrakoplovna vožnja na severni tečaj.

Predstavlja se v velikanskem

(1628)

Koloroskopu.

Genijevo čarobno-prikazensko in specijalitetno gledišče

v restavracijskem vrtu M. Favai-a pri državni železnici v Šiški.

Amfiteatralna zgradba, obsegajoča 1000 oseb.

Danes, v ponedeljek,
dne 25. oktobra:

Senzacionalno! Prvikrat,
Priljubljeni izpremenljivi
diorama.

Na koncu predstave:
**Hudičevi mlín na Dunaj-
skem vrhu.**

K tej jako zanimivi pred-
stavi vabi najljubše
z vel spoštovanjem

(1622—2) L. Geni, ravatelj.

Prodaja posestva.

V Ljubljani nahajajoče se

hišno posestvo

obstoječe iz dveh jednonadstropnih hiš v površji 618 □^a za-
zidanega sveta, vrt poleg istega, pripraven za skladišče, v površji 643 □^a,
s hlevi in obokanimi skladišči, na jako ugodnem prostoru,
prodaja se pod ugodnimi pogoji.

To posestvo je zlasti za gostilno ali kako večje obrtno podjetje pri-
kladno

Kupci naj se blagovolijo obrniti radi informacije na pisarno Ivana
Plantana, c. kr. notarja v Ljubljani. (1605—3)

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pri-
pravljajo v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb,
Zrinjski trg št. 20.

Trpotčev sok nepresežno deluje pri vseh prehlaj-
jenjih dušnih organov, ter je najboljši sredstvo za
prsi katar, kašelj, prsobol, hripavost in vratobol.
Tudi zastarani kašelj s tem zdravilom v najkrajšem
času dá odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko
spijo in na ta način hitro okrevaljo. — Izmed mnogih
zahval spominjam samo ono:

Velečenjeni gospod lekarnik!

Posljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno de-
lujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje
poznance. Jaz sem od dveh steklenic od neznoznega
kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam! Priporočil
bodem ta zdravilni sok vsem prsobolnim. S spošto-
vanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaji, 20. marca 1897.

Pazi naj se toraj, da je na vsaki steklenici var-
stvena znamka, t. j. slikabana Nikole Zrinjskega, kajti
samo oni je pravi trpotčev sok, kateri to varstveno
znamko nosi. — Cena steklenici s točnim opisom je
75 kr. — Razpošilja se vsakidan spošto na vsa mesta,
in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 kr. za za-
motek, ali pa po poštne povzetju. — Ceniki razno-
vrstnih domačih preskušnih zdravil razpošiljajo se
na zahtevo zastonj in poštne prosto. Lekarna k Zrinj-
skemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

(1360—4)

Pekarija

Slaščičarna

Fran Granda

v Kamniku

na Šutni šte. 43 in na Glavnem trgu šte. 35

postreza z najraznovrstnejšimi

v slaščičarski in pekovski obrt spada-
jočimi izdelki vseh vrst;

priporoča tudi veliko zalogo

gosp. F. Majdičeve moke

katero prodaja na drobno in na debelo.

Vse prodaja po zelo nizki ceni.

Slavnemu občinstvu se priporoča za obilen obisk s spoštovanjem

(1526—2)

Fran Granda.